

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 43.182/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 29 mei 2007 door de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "ter uitvoering van het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid - algemene bepalingen en bepalingen tot het verkrijgen van de beleidssubsidie", heeft op 26 juni 2007 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook enkele opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe uitvoering te geven aan het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid, met uitzondering van de bepalingen inzake de impulssubsidie.

Het ontwerp regelt onder meer het sportbeleidsplan, de subsidiëringprocedure, het jaarlijks verslag, de uitbetaling, de regularisatie of de terugvordering van subsidies en de klachtenprocedure. Het ontwerp bepaalt tevens de voorwaarden, onder andere inzake opleiding of beroepservaring, waarover de sportgekwalficeerde ambtenaren moeten voldoen om aanleiding te kunnen geven tot subsidiëring. Het ontwerp regelt ook de subsidiëring voor begeleiding van de gemeentebesturen, voor de opvolging en monitoring van de effecten van het decreet en voor de organisatie van een "pool" van sportgekwalficeerde lesgevers door de provincies.

Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in het decreet van 9 maart 2007, meer bepaald in de artikelen 4, 9, § 1, tweede lid, 13, § 1, tweede lid, 14, 17, eerste lid, 19, derde lid, 20, tweede lid, 22, § 1, tweede lid, 23, tweede lid, 25, eerste lid, 27, 31, derde lid, 32, 33 en 35.

Voor sommige bepalingen van het ontworpen besluit is geen uitdrukkelijke rechtsgrond voorhanden, maar kan de Vlaamse Regering steunen op de algemene uitvoeringsbevoegdheid bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gelezen in samenhang met de decreetsbepalingen waaraan uitvoering wordt gegeven. Dit is het geval voor de bepalingen in verband met het jaarlijks verslag (artikelen 6, 11, § 2, 18, 26, 36 en 43 van het ontwerp - uitvoering van de artikelen 14, § 2, tweede lid, 18, § 1, 3/, 19, tweede lid, 22, § 2, en 26, § 1, 3/, van het decreet van 9 maart 2007), de bepalingen in verband met de eindevaluatie (artikelen 14, § 2, 21, § 2, 29 en 30, 39, § 2, van het ontwerp - uitvoering van de artikelen 17, tweede lid, en 25, tweede lid, van dat decreet), de bepalingen inzake de sportraad van de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (artikel 31 van het ontwerp - uitvoering van de artikelen 28 en 30 van dat decreet) en de bepalingen inzake de aanvraag tot goedkeuring van de bestedingspercentages voor het sportbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (hierna: VGC) (artikel 33 van het ontwerp - uitvoering van artikel 10, §§ 2 en 3, van dat decreet).

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. In artikel 1, 3/, van het ontwerp wordt bepaald dat de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst, vermeld in het decreet van 9 maart 2007, het BLOSO is, en verder in het ontwerp worden verschillende opdrachten toebedeeld aan het BLOSO.

Het BLOSO is een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid. Het opdragen van taken aan een instelling met eigen rechtspersoonlijkheid vereist een uitdrukkelijke decretale rechtsgrond. Deze machtiging ontbreekt echter in het decreet van 9 maart 2007. In dat decreet is er immers geen sprake van BLOSO, doch wel van een "door de Vlaamse Regering aangewezen dienst".

De gemachtigde verwijst naar artikel 5, 6/, van het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van de Vlaamse openbare instelling Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid BLOSO, dat als taak van BLOSO aanwijst, de subsidiëring, de begeleiding en de inspectie van sportfederaties, sportdiensten en andere sportactoren. Nog afgezien van het gegeven dat in de genoemde

.../...

bepaling de gemeenten, de provincies en de VGC niet met zoveel woorden worden vermeld, bevat het decreet van 7 mei 2004 echter geen bepaling waarbij de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om, binnen het omschreven kader, het BLOSO met specifieke taken te bedelen.

Bij gebreke van een decretale bepaling of een decretale machtiging, moeten de taken aan een andere "dienst" (die geen eigen rechtspersoonlijkheid heeft) worden toevertrouwd ⁽¹⁾.

4. De artikelen 22 tot 30 van het ontwerp betreffen de subsidiëring van de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die zich vrijwillig inschrijven in het decreet van 9 maart 2007 door een gemeentelijk sportbeleidsplan in te dienen. In de artikelen 40 tot 46 is daarnaast een regeling opgenomen over de subsidiëring van de VGC op basis van een aanvullend sportbeleidsplan, ten behoeve van de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die geen gemeentelijk sportbeleidsplan indienden voor subsidiëring.

Deze artikelen geven uitvoering aan de artikelen 19 en 22 van het decreet van 9 maart 2007. De regeling inzake de subsidiëring van of ten behoeve van de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad werd in het decreet opgenomen ten gevolge van amendementen die niet om advies werden voorgelegd aan de Raad van State. Alhoewel het de Raad van State thans niet toekomt over die regeling alsnog advies uit te brengen, dient de Raad er toch op te wijzen dat bij de uitvoering van het decreet dient te worden uitgegaan van een grondwetsconforme interpretatie ervan, waarbij rekening wordt gehouden met de eerder beperkte bevoegdheid die de Vlaamse Gemeenschap heeft in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Op grond van artikel 127, § 2, van de Grondwet zijn de gemeenschappen met betrekking tot culturele aangelegenheden, in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad,

⁽¹⁾ Zie advies 43.144/3 van 23 mei 2007 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "houdende de uitvoering van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter".

uitsluitend bevoegd ten aanzien van "de instellingen die, wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de ene of de andere gemeenschap".

De Vlaamse Gemeenschap is bijgevolg uitsluitend bevoegd ten aanzien van de instellingen die, wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Wegens hun tweetalig statuut, kunnen de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in beginsel niet worden beschouwd als unicommunautaire instellingen.

Uit een aantal eerder door de Raad van State gegeven adviezen blijkt echter dat wanneer de gemeenten zelf eentalige culturele instellingen oprichten ⁽²⁾, deze als "unicommunautaire instellingen" in de zin van artikel 127, § 2, van de Grondwet kunnen worden beschouwd, en dat in die mate ook de gemeenten zelf in aanmerking komen om subsidies te ontvangen voor deze instellingen.

In advies 31.677/3 van 17 mei 2001 over het ontwerp dat leidde tot het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid⁽³⁾ werd het volgende opgemerkt:

"2. Wat de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap in culturele aangelegenheden betreft, volgt uit artikel 127, § 2, van de Grondwet dat die bevoegdheid beperkt is tot het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Wat dit laatste gebied betreft, hebben de decreten slechts kracht van wet ten aanzien van de instellingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

In zoverre het ontwerp bepalingen bevat i.v.m. het gemeentelijk cultuurbeleid in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, moet het volgende worden opgemerkt.

⁽²⁾ Dit is mogelijk op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken dat luidt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied. Bij die categorie van inrichtingen horen alle kinderbewaarplaatsen en peuterscholen".

⁽³⁾ *Parl. St.*, Vl. Parl., 2000-01, nr. 735/1.

Gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kunnen niet beschouwd worden als instellingen die uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap behoren. Hieruit volgt dat de decreetgever geen verplichtingen kan opleggen aan die gemeenten.

Het staat de betrokken gemeenten echter vrij om instellingen op te richten die activiteiten ontwikkelen welke specifiek gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap. In dat geval vallen die eentalige gemeentelijke instellingen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, en zijn de decreten van de Vlaamse Gemeenschap i.v.m. culturele aangelegenheden op hen van toepassing.

Concreet betekent dit o.m. dat de decreetgever een subsidieregeling kan uitwerken, welke mede van toepassing is op de Vlaamse instellingen die door de Brusselse gemeenten worden opgericht.

Het ontworpen decreet beantwoordt aan de voornoemde beginselen. De bepalingen ervan kunnen niet zo gelezen worden alsof daarmee verplichtingen opgelegd zouden worden aan gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ⁽⁴⁾.

Als een Brusselse gemeente evenwel een Vlaamse instelling opricht, die beantwoordt aan de voorwaarden die bij het ontworpen decreet worden bepaald, dan kan die gemeente voor de werking van de betrokken instelling aanspraak maken op de subsidiëring waarin het ontwerp voorziet.

De conclusie is dan ook dat het ontwerp, aldus geïnterpreteerd, binnen de grenzen blijft van de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap".

In andere adviezen werd een gelijkaardig standpunt ingenomen. Steeds werd echter benadrukt dat de Vlaamse Gemeenschap enkel regelend kan optreden ten

⁽⁴⁾ Voetnoot 1 uit het geciteerde advies:

De gemeentebesturen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zijn bijvoorbeeld niet verplicht om een Vlaamse openbare bibliotheek op te richten (zie artikel 9 van het ontwerp), of om een adviesorgaan voor de Nederlandse cultuur op te richten (zie artikel 55).

aanzien van, en subsidies kan verlenen aan eentalige instellingen die door de gemeenten (op vrijwillige basis) worden opgericht ⁽⁵⁾.

De Raad van State vraagt zich af of er inzake sport, in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, instellingen kunnen bestaan die zich "door hun activiteiten" richten tot de ene of de andere gemeenschap.

Nog afgezien hiervan, vergt een grondwetsconforme lezing van het decreet van 9 maart 2007 hoe dan ook dat de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad uitsluitend voor subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap in aanmerking komen, voor zover ze zelf als inrichtende macht optreden ten aanzien van dergelijke instellingen. Voor zover het gaat om "unicommunautaire" sportverenigingen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die niet afhangen van de gemeenten, kan de Vlaamse Gemeenschap haar beleid ten aanzien van deze sportverenigingen niet voeren via deze gemeenten, zelfs niet wanneer ze zich vrijwillig inschakelen in dit beleid. De Vlaamse Gemeenschap dient haar beleid op dit vlak te voeren via de VGC. Deze heeft immers tot taak, op grond van artikel 64, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, om "2/, de nodige instellingen op te richten, ze te beheren en subsidies te verlenen ...", en "4/ initiatieven te nemen en aan te moedigen inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden".

⁽⁵⁾ Zie advies 34.592/3 van 1 april 2003 over een voorontwerp van decreet "betreffende het lokaal sociaal beleid" (*Parl. St.*, Vl. Parl., 2002-03, nr. 1777/1); advies 35.557/4 van 7 juli 2003 over een voorontwerp van decreet "2003/141 de l'Assemblée de la Commission communautaire française relatif à l'octroi de subventions pour l'achat ou la construction de bâtiments en vue de l'installation de crèches, préguardiennats, maisons communales d'accueil de l'enfance, services d'accueil spécialisé, ainsi que pour l'agrandissement, la transformation, les grosses réparations, l'équipement et le premier ameublement de ces bâtiments", (*Parl. St.*, Raad van de Franse Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad, 2004-05, nr. 13/1); advies 36.064/VR/3 van 2 december 2003 over een voorontwerp van decreet "betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking" (*Parl. St.*, 2003-04, nr. 2099/1). In advies 36.064/VR/3 werd gewag gemaakt van "gemeentelijke instellingen die zo georganiseerd zijn dat ze hun activiteiten uitsluitend in één taal uitoefenen" en in voetnoot werd gesteld dat het niet noodzakelijk hoeft te gaan om instellingen met een autonome rechtspersoonlijkheid tegenover de gemeenten zelf. In advies 32.095/3 van 25 september 2001 over een voorontwerp van decreet "houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie" is impliciet aanvaard dat sportdiensten van de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad konden worden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

5. De artikelen 7, derde, vierde en vijfde lid, 19, derde tot vijfde lid, 27 (door verwijzing), 37, derde tot vijfde lid, 44, tweede lid (door verwijzing), 48, § 2, tweede lid, 52, vierde lid, en 54, § 2, tweede lid, bevatten een regeling inzake de niet-uitbetaling, de aanpassing of de terugvordering van de subsidies indien de voorwaarden niet worden nageleefd.

5.1. In dit verband dient erop te worden gewezen dat luidens artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten de federale wet de algemene bepalingen vaststelt op het stuk van de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies.

Krachtens artikel 71, § 1, van diezelfde bijzondere wet zijn, "tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, ... de vigerende bepalingen betreffende ... de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies ... van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten" ⁽⁶⁾.

Uit die bepalingen van de bijzondere financieringswet en uit de parlementaire voorbereiding ervan kan worden afgeleid dat het de gemeenschappen en de gewesten niet toekomt inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies

⁽⁶⁾ De Raad van State, afdeling wetgeving, gaat ervan uit dat, voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, nog niet in werking is getreden. Hij steunt zich hiervoor op de vaststelling dat de inwerkingtreding van het decreet van 7 mei 2004 houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies, en de controle door het Rekenhof, die was bepaald op 1 januari 2007, is uitgesteld naar een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum (artikel 65 van het decreet van 7 mei 2004), alsmede op het gegeven dat de Raad van State, afdeling wetgeving, op 18 april 2007 advies 42.534/4 heeft gegeven over een ontwerp van koninklijk besluit "houdende, voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, uitstel van inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof". De Raad van State veronderstelt dat dit ontworpen besluit doorgang heeft gevonden. Artikel 1 van dat (ontworpen) besluit stelt de inwerkingtreding van de voornoemde wet van 16 mei 2003 uit tot 1 januari 2010 en artikel 2 bepaalt dat het besluit "in werking treedt met ingang vanaf 31 december 2006".

"algemene bepalingen" vast te stellen, zelfs niet door de bestaande algemene bepalingen te hernemen, maar dat ze alleen bevoegd zijn om "buiten dit wettelijk kader ... in deze materies specifieke regels te bepalen" ⁽⁷⁾, die evenwel geen afbreuk mogen doen aan de bestaande algemene regels, thans vervat in de artikelen 55 tot 58 van de op 17 juli 1991 gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

De bevoegdheid om ter zake "specifieke regels" vast te stellen moet - volgens de verklaringen van de Minister van Financiën in de bevoegde Kamercommissie - in die zin worden begrepen dat "de gemeenschappen en gewesten die (door de federale wetgever vastgestelde) regels (eigenlijk) alleen maar strenger (kunnen) maken (en er) niet (kunnen van) afwijken" ⁽⁸⁾. Het vaststellen van dergelijke strengere regels inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies komt evenwel alleen de decreetgever toe, niet de Regering ⁽⁹⁾, behoudens wanneer daartoe een uitdrukkelijke rechtsgrond aanwezig is.

In casu is een rechtsgrond aanwezig in artikel 4, eerste lid, van het decreet, dat de Vlaamse Regering machtigt om de controle op de aanwending van subsidies "te bepalen".

5.2. In zoverre de ontworpen bepalingen slechts herhalen wat voortvloeit uit artikel 57 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, dat nog steeds van toepassing is op de gemeenschappen, dienen ze in beginsel te worden weggelaten. Hoogstens kan er, wanneer dit omwille van de duidelijkheid noodzakelijk is, naar worden verwezen ("overeenkomstig ..."), maar dit dient dan op een volledige wijze te gebeuren.

⁽⁷⁾ Zie memorie van toelichting bij het ontwerp dat de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten is geworden (*Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/1, p. 37).

⁽⁸⁾ *Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/18, p. 543.

⁽⁹⁾ Zie bijvoorbeeld ook advies 24.073/8 van de afdeling wetgeving van 19 december 1995 over een voorontwerp van decreet "tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar" (*Parl. St.*, Vl. Parl., 1995-96, nr. 342/1).

5.3. In zoverre echter enkel in de mogelijkheid van een gehele of gedeeltelijke terugvordering wordt voorzien (artikelen 52, vierde lid ⁽¹⁰⁾, en 54, § 3, tweede lid, van het ontwerp) "bij het vaststellen van onregelmatigheden", is de regeling minder streng dan artikel 57 van de gecoördineerde wetten. Deze bepalingen dienen in ieder geval te vervallen.

5.4. In de artikelen 51, § 3, en 54, § 3, van het ontwerp wordt tevens bepaald dat de daartoe gemachtigde ambtenaren van het Rekenhof ter plaatse controle kunnen uitoefenen op de uitvoering van de opdrachten en de aanwending van de subsidie.

Op grond van artikel 71, § 1, van de genoemde bijzondere wet van 16 januari 1989 zijn ook de vigerende bepalingen betreffende de organisatie van de controle van het Rekenhof van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten. Deze bepalingen zijn vervat in de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof. Het komt niet toe aan de Vlaamse Regering terzake te reglementeren of de geldende bepalingen te bevestigen.

6. De artikelen 12, 13, 20, 28, 38 en 45 van het ontwerp geven uitvoering aan artikel 27 van het decreet.

Luidens het laatstgenoemde artikel kan elke betrokkene bij het sportbeleidsplan van een gemeentebestuur, een provinciebestuur of de VGC of elke betrokkene bij een verenigingssportbeleidsplan, een klacht indienen "tegen het sportbeleidsplan" bij de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst. De klacht is maar behandelbaar indien die wordt vergezeld van een advies van de betrokken sportraad, behalve in het geval van een verenigingssportbeleidsplan.

In het ontwerp wordt bepaald dat een klacht bij middel van een gemotiveerd bezwaarschrift kan worden ingediend over 1/ de goedkeuring van het betrokken sportbeleidsplan door respectievelijk de gemeenteraad, de provincieraad of de raad van de VGC, 2/ de goedkeuring van het jaarlijks verslag door het college, de deputatie of het college van de VGC, of de gemeenteraad, de provincieraad of de raad van de VGC en 3/ het niet-uitvoeren van het sportbeleidsplan conform de vermelde doelstellingen.

⁽¹⁰⁾ Typografisch dient beter tot uiting te komen dat de zin die aanvangt met de woorden "het vaststellen van ..." een nieuw lid vormt.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat leidde tot het decreet van 9 maart 2007 werd met betrekking tot het latere artikel 27 het volgende gesteld:

"Dit artikel regelt de klachtenprocedure die in het kader van dit decreet door elke betrokkene bij het sportbeleidsplan van een gemeentebestuur, een provinciebestuur of de Vlaamse Gemeenschapscommissie of door een betrokkene bij het verenigingssportbeleidsplan kan worden toegepast. De relatie tussen twee besturen is gebaseerd op een wederzijds vertrouwen en respect. Het decreet stuurt noch werkt met gedetailleerde richtlijnen en criteria.

Zo krijgen de besturen een grote autonomie om, gevat binnen de klijtlijnen van het decreet, een eigen Sport voor Allen-beleid te verwezenlijken. Dit betekent echter niet dat de discussie over de kwaliteit van voorzieningen en beleidsacties wordt geweerd. Deze wordt echter toevertrouwd aan een open debat tussen overheden en onder andere het gespecialiseerde middenveld en (bijna) niet meer via regels afgedwongen.

Het sportbeleidsplan is een formele overeenkomst tussen twee overheden. De Vlaamse overheid behoudt zich het recht om indien de overeenkomst niet wordt uitgevoerd ofwel niet te subsidiëren ofwel subsidies terug te vorderen. Een klacht kan pas ontvankelijk verklaard worden wanneer deze vergezeld is van een advies van de respectievelijke sportraad. In het geval het een verenigingssportbeleidsplan betreft, wordt hier een uitzondering op gemaakt" ⁽¹¹⁾.

6.1. Uit wat voorafgaat blijkt dat de bij het decreet van 9 maart 2007 ingestelde klachtenprocedure betrekking heeft op het "sportbeleidsplan". Het is dan ook niet vanzelfsprekend de rechtsgrond zo breed te interpreteren dat ook klachten tegen andere handelingen van de betrokken organen, inzonderheid klachten tegen de goedkeuring van het jaarlijks verslag, mogelijk zijn.

6.2. In het ontwerp wordt bepaald dat de minister "zich uitspreekt over het bezwaarschrift". Er dient te worden verduidelijkt welk soort beslissing de minister kan nemen.

6.3. In de artikelen 12, § 2, 20, § 2, en 38, § 2, wordt bepaald dat bij het bezwaarschrift een advies van de betrokken sportraad moet zijn gevoegd. Dit is reeds bepaald in artikel 27 van het decreet. Men voege een verwijzing naar dit artikel toe ("overeenkomstig ...") om te vermijden dat onduidelijkheid ontstaat over de rechtskracht van de bepaling.

⁽¹¹⁾ *Parl.St.*, Vl. Parl., 2006-07, nr. 1027/1, p. 19.

7. De artikelen 3, § 1, 15, § 1, en 32, § 1, van het ontwerp vormen een onvolledige overname van, respectievelijk, de artikelen 2, 6/, 13, § 1, tweede lid, en 23, tweede lid, van het decreet.

Men late de eerstgenoemde bepalingen weg. Indien men ze om didactische redenen wil behouden, dienen de bepalingen te worden vervolledigd en dient een verwijzing naar de betrokken decreetsartikelen ("overeenkomstig ...") te worden opgenomen.

8. De artikelen 3, § 2, 15, § 2, en 32, § 2, van het ontwerp bepalen welke elementen de sportbeleidsplannen moeten bevatten. Volgens de gemachtigde is deze regeling aanvullend ten opzichte van hetgeen reeds is bepaald in de artikelen 15, 24 en (bij verwijzing) 21 van het decreet.

De genoemde bepalingen dienen hiervan blijk te geven.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

9. Gelet op hetgeen is opgemerkt omtrent de rechtsgrond van het ontworpen besluit:

- voege men aan de aanhef een lid toe waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980;
- voege men in het huidig eerste lid van de aanhef (dat het tweede lid wordt) een vermelding toe van de artikelen (artikelen 4, 9, § 1, tweede lid, 10, §§2 en 3, 13, § 1, tweede lid, 14, 17, eerste en tweede lid, 18, § 1, 3/, 19, tweede en derde lid, 20, tweede lid, 22, § 1, tweede lid, en § 2, 23, tweede lid, 25, eerste en tweede lid, 26, § 1, 3/, 27, 28, 30, 31, derde lid, 32, 33 en 35 van het decreet van 9 maart 2007).

10. Het advies van de Vlaamse Sportraad, vermeld in het huidige derde lid van de aanhef, werd gegeven op 17, en niet op 30 april 2007. Dat lid moet gelet hierop worden aangepast.

Artikel 8

11. Luidens artikel 8, § 1, zijn alle bepalingen van artikel 3 en artikel 4, § 6, over het gemeentelijk sportbeleidsplan "onder voorbehoud van afwijkingen" van overeenkomstige toepassing zijn op het verenigingssportbeleidsplan.

De rechtszekerheid vereist dat de afwijkingen worden aangeduid.

Deze opmerking geldt *mutatis mutandis* ook voor artikel 11, § 3.

Artikel 13

12. Luidens artikel 13, § 2, tweede lid, wordt bepaald dat een bezwaarschrift kan worden ingediend tot dertig dagen nadat het BLOSO het ontvangen heeft.

Niet alle personen die gerechtigd zijn een klacht in te dienen, zijn op de hoogte van de datum van ontvangst.

De gemachtigde stelt voor een vaste datum in te schrijven (bijvoorbeeld ten laatste op 1 juli).

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikel 22

13. In artikel 22, tweede lid, wordt op een onduidelijke wijze herhaald wat reeds bepaald is in artikel 3, tweede lid, van het decreet van 9 maart 2007, namelijk dat de subsidies die met toepassing van dit decreet worden uitgekeerd, uitsluitend kunnen

.../...

worden aangewend voor de ondersteuning of organisatie van Nederlandstalige sportinitiatieven.

Deze bepaling kan aanleiding geven tot de *a contrario*-redenering dat voor andere gemeenten dan deze van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of voor de provincies deze voorwaarde niet geldt, hetgeen strijdig zou zijn met het decreet.

De genoemde bepaling dient te worden weggelaten.

Artikel 33

14. De aanvraag waarvan gewag is gemaakt in artikel 33, eerste lid, is volgens de gemachtigde een aanvraag om goedkeuring van de voorgestelde bestedingspercentages.

Zulks kan duidelijker worden gesteld.

Artikel 34

15. Men schrijve in artikel 34, eerste en tweede lid, "de Nederlandse taalgroep van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement" in plaats van "de raad van de VGC" (zie artikel 136 van de Grondwet en artikel 60, tweede lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen) ⁽¹²⁾.

Eventueel kan de term "raad van de VGC" behouden blijven als een definitie van deze omschrijving wordt opgenomen in artikel 1 van het ontwerp.

Deze opmerking geldt ook ten aanzien van de artikelen 36, 38 en 39.

⁽¹²⁾ Zie advies 25.374/1/V van 23 juli 1996 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot uitvoering van het decreet van 5 april 1995 houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie".

Artikel 40

16. In artikel 40, eerste lid, schrijve men, overeenkomstig artikel 11, eerste lid, van het decreet van 9 maart 2007, "die geen gemeentelijk sportbeleidsplan indienen voor subsidiëring of een sportbeleidsplan hebben ingediend dat niet voldoet aan de gestelde criteria" dan wel, overeenkomstig artikel 11, tweede lid, "die niet beschikken over een sportbeleidsplan dat door de Vlaamse Regering werd aanvaard" in plaats van "die geen gemeentelijk sportbeleidsplan indienen voor subsidiëring".

Artikel 47

17. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen moeten de gemeenten, de provincies en de VGC op grond van artikel 31 van het decreet beschikken over één of meer sportgekwaliceerde ambtenaren. In artikel 47 van het ontwerp worden, ter uitvoering van artikel 31, derde lid, van het decreet, de nadere voorwaarden bepaald waaraan de sportgekwaliceerde ambtenaar moet voldoen. Het artikel bepaalt de diploma's, de getuigschriften en de competenties waarover de betrokkene moet beschikken.

In het ontwerp moet een bepaling worden opgenomen waarin wordt gewaarborgd dat een onderdaan van een andere lidstaat van de Europese Unie in aanmerking kan komen om de functie van sportgekwaliceerd ambtenaar uit te oefenen indien een vergelijking van zijn bekwaamheden die blijken uit zijn diploma's, certificaten en andere titels en zijn relevante ervaring met de door het ontwerp vereiste diploma's of competenties, uitwijst dat hij aan de voorwaarden voldoet ⁽¹³⁾.

Dit is wellicht wat de stellers van het ontwerp (mede) bedoelen met hetgeen bepaald is in artikel 47, § 3, van het ontwerp. De formulering welke in die bepaling is gehanteerd, is evenwel niet correct. Het gaat immers niet om de gelijkwaardigheid van het diploma. Indien uit het vergelijkend onderzoek van de diploma's blijkt dat de kennis

⁽¹³⁾ Zie, zij het i.v.m. artikel 43 van het EG-Verdrag, Hof van Justitie Dreessen, C-31/00 van 22 januari 2002, waarin verwezen wordt naar de arresten Vlassopoulou, C-340/89 van 7 mei 1991, Haim, C-319/92 van 9 februari 1994 en Hocsman, C-238/98 van 14 september 2000.

en bekwaamheden slechts gedeeltelijk overeenkomen, moet de betrokkene de gelegenheid krijgen te bewijzen dat hij de ontbrekende kennis en bekwaamheden heeft verworven ⁽¹⁴⁾.

18. Een bepaling zoals vervat in artikel 47, § 3, van het ontwerp, waarbij uitgegaan wordt van het vaststellen van de evenwaardigheid of gelijkwaardigheid (equivalentie) van de diploma's of getuigschriften, moet daarnaast, gelet op artikel 6, § 1, VI, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, behouden blijven voor wat betreft houders van een diploma of getuigschrift van de Franse of de Duitstalige Gemeenschap en facultatief, behalve in geval van verplichting voortvloeiend uit een bijzonder verdrag, ten aanzien van onderdanen van derde landen.

19. In artikel 47, § 3, *in fine*, van het ontwerp wordt verwezen naar "de daartoe bevoegde diensten van de Vlaamse Gemeenschap". Volgens de gemachtigde van de regering wordt daarmee het Agentschap voor het Hoger onderwijs en Volwassenenonderwijs van het beleidsdomein Onderwijs en Vorming bedoeld. (lees: het Agentschap Onderwijsdienstencentrum Hoger Onderwijs en Volwassenenonderwijs, opgericht bij besluit van de Vlaamse Regering van 2 september 2005 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap "Onderwijsdienstencentrum Hoger Onderwijs en Volwassenenonderwijs").

Omwille van de rechtszekerheid wordt dit best uitdrukkelijk bepaald.

Artikel 55

20. In artikel 35 van het decreet van 9 maart 2007 wordt enkel voorzien in een overgangssubsidie voor gemeenten (dus niet voor de provincies en de VGC) die in 2008, 2009 en 2010 minder subsidie ontvangen dan voor 2005 op basis van het decreet van 5 april 1995 houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

⁽¹⁴⁾ Zie overweging 19 van het arrest H.v.J. Vlassopoulou, C-340/89 van 7 mei 1991.

Volgens de gemachtigde behoren de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad hier niet toe.

In het derde lid moet bijgevolg enkel worden verwezen naar artikel 5, § 4, van het decreet.

Artikel 58

21. In artikel 58 van het ontwerp is voorzien in de onmiddellijke inwerkingtreding van het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt. De gemachtigde verklaarde in dit verband:

"De indieningstermijn voor het sportbeleidsplan was oorspronkelijk 31 oktober, maar is nadien op vraag van de sector verplaatst naar 31 december. Dat was de reden om het besluit van de Regering onmiddellijk in werking te laten treden. Dit kan wellicht nu niet meer hard gemaakt worden".

Tenzij er een specifieke reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van besluiten, bepaald bij artikel 84, eerste lid, 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dient te worden afgezien van de onmiddellijke inwerkingtreding, teneinde eenieder een redelijke termijn te geven om kennis te nemen van de nieuwe regels.

Artikel 58 kan bijgevolg worden weggelaten.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

D. ALBRECHT